

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5039/05
22.06.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Borivoja Bunjevačkog i Zoje Popović, članova veća, sa savetnikom suda Goranom Josifovim, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca JP Površinski kopovi "Kostolac" iz Kostolca, Ul. Nikole Tesle br. 5-7, protiv osporenog rešenja tuženog Ministarstva za kapitalne investicije Republike Srbije, br. 351-03-00485/2005-04 od 17.6.2005. godine, uz učešće zainteresovanog lica AA, u stambenom predmetu, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 22.6.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva za kapitalne investicije Republike Srbije, br. 351-03-00485/2005-04 od 17.6.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem tuženog i to stavom prvim dispozitiva oglašeno je ništavim rešenje Odeljenja za urbanizam, komunalne i imovinsko-pravne poslove Opštinske uprave opštine Požarevac, br. 04-360-3/2005 od 11.2.2005. godine, dok je stavom drugim dispozitiva istog rešenja odbačen zahtev tužioca za iseljenje AA, zbog nenadležnosti. Inače, tim rešenjem prvostepenog organa od 11.2.2005. godine utvrđeno je da AA bespravno koristi taj stan, pa joj je naloženo da se u roku od 8 dana od dana prijema ovog rešenja iseli iz istog sa svim licima i stvarima.

Tužilac podnetom tužbom pobija zakonitost osporenog rešenja sa svih razloga iz oredbe čl. 10. st. 1. tač. 1.i 3. Zakona o upravnim sporovima. U tom smislu navodi da AA (zainteresovano lice u ovom upravnom sporu) nikada nije zaključila ugovor o zakupu stana, jer ne ispunjava zakonom propisane uslove, s obzirom da je trajno prestala da koristi sporni stan tako što se sa suprugom koji je bio nosilac stanarskog prava iselila iz stana i nastavila da živi u kući na imanju u __, a koje je njen suprug nasledio od roditelja. Dalje navodi da je AA podnela tužbu Opštinskom sudu u Požarevcu sa zahtevom da se utvrdi da je ista postala zakupac na neodređeno vreme na predmetnom stanu, ali da je taj sud iz napred navedenih razloga pravnosnažnom presudom odbio tužbeni zahtev, kao neosnovan. Stoga je tuženi organ pogrešno primenio materijalno pravo kada je rešenjem utvrdio da o prestanku ugovora iz čl. 34. Zakona o stanovanju odlučuje nadležni sud, s obzirom da imenovana nije ni zaključila ugovor o zakupu stana, što je utvrđeno istom presudom navedenog suda P. br. 167/99-31 od 05.12.2000. godine, koja je postala pravnosnažna, a koju tužilac uz tužbu prilaže kao dokaz. Predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi ili presudom reši spornu upravnu stvar.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu, ostajući pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja, predložio je da sud istu odbije.

AA, zainteresovano lice u ovom upravnom sporu, iz odgovora na tužbu proizilazi da predlaže da sud istu odbije.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku na osnovu čl. 38. st. 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja u granicama zahteva iz tužbe na osnovu čl. 39. st. 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravne stvari našao da je tužba osnovana.

Prema obrazloženju osporenog rešenja tuženi organ je navedenu odluku iz dispozitiva istog doneo sa razloga što je, između ostalog, ocenio da iz spisa predmeta proizilazi da je AA član porodičnog domaćinstva prema ugovoru o korišćenju stana br. 112/244 od 15.8.1972. godine, kao i da je nesporna činjenica da imenovana nije posle smrti svog supruga kao nosioca stanarskog prava zaključila ugovor o zakupu stana, niti je zakupodavca obavestila o smrti supruga u roku propisanom zakonom. Kako je odredbom čl. 34. Zakona o stanovanju propisano da je zakupodavac dužan da u roku od 30 dana od dana isteka roka iz st. 4. ovog člana zaključi ugovor o zakupu stana, odnosno odredi lice koje će biti zakupac stana, a ako to ne učini zainteresovano lice može podneti predlog nadležnom sudu da u vanparničnom postupku donese rešenje kojim se zamenjuje ugovor o zakupu stana, te kako o prestanku ugovora iz navedene odredbe ovog zakona odlučuje nadležni sud, to je tuženi ocenio da je odlučivanje po zahtevu povodom koga je doneto ožalbeno rešenje u nadležnosti suda, a ne upravnog organa, sa kog razloga je i odlučio kao u dispozitivu osporenog rešenja.

Međutim, po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, ovaj spor se ne može raspraviti na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku zbog toga što u pogledu utvrđenih činjenica postoji protivurečnost u spisima, kao i sa razloga što su u tom postupku povređena pravila postupka, što je bilo od uticaja na rešavanje stvari. Ovo stoga što se ne svega tuženi organ za navedeni zaključak i donetu odluku o u pogledu stvarne nenadležnosti

svog svoga, pri čemu, tuženi organ za navedeni zakupac i doneta odluka o u pogledu stvarne neodređenosti upravnog organa za rešavanje u ovoj upravnoj stvari poziva na navedeni ugovor o korišćenju predmetnog stana iz 1972. godine i s tim u vezi na odredbu čl. 34. Zakona o stanovanju ("Službeni glasnik RS", br. 50/92... 26/01), po kojoj, pored ostalog, o prestanku ugovora iz ove odredbe odlučuje nadležni sud, kao i da je zbog toga ova upravna stvar u stvarnoj nadležnosti sudskog, a ne upravnog organa. Međutim, protivno odredbi čl. 199. st. 2. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97 i 31/01), tuženi organ pritom ne samo da nije imao u vidu i nespornu činjenicu da tužilja do sada nije ni zaključila ugovor o zakupu spornog stana, već nije ocenio ni značaj već postojeće pravnosnažne presude Opštinskog suda u Požarevcu P. br. 167/99-31 od 05.12.2000. godine, (koja je snabdevena klauzulom pravnosnažnosti od 24.4.2001. godine i koja se takođe nalazi u upravnim spisima). Iz sadržine ove presude nesumnjivo proizilazi da je istom odbijen, kao neosnovan, tužbeni zahtev tužilje da se utvrdi da je ista postala zakupac na neodređeno vreme na spornom stanu po osnovu navedenog ugovora o korišćenju stana, i to isključivo sa razloga što je sud utvrdio da ista nije ni nastavila da koristi stan posle smrti svog pok. supruga PP, kao dotadašnjeg nosioca stanarskog prava, pa da zbog toga ne postoje zakonom propisani uslovi iz odredbe čl. 34. Zakona o stanovanju, da joj se presudom suda utvrdi pravo zakupca na neodređeno vreme na spornom stanu po osnovu navedenog ugovora o korišćenju stana. To ukazuje da je ova odlučna pravna činjenica još pre donošenja ožalbenog rešenja već pravnosnažno bila rešena, pa sledstveno tome i da je pogašen činjenični i pravni zaključak tuženog organa iz obrazloženja osporenog rešenja da je zbog potrebe prethodnog utvrđivanja iste i sama predmetna upravna stvar u stvarnoj nadležnosti sudskog, a ne upravnog organa.

Konačno, tuženi organ je donoseći osporeno rešenje povredio i odredbu čl. 196. st. 3. Zakona o opštem upravnom postupku, jer se iz potpisa službenog lica na kraju osporenog rešenja vidi da je za označenog ministra navedenog ministarstva to rešenje donelo (prema nečitkom potpisu) ne taj ministar već neko nepoznato lice. Naime, na tom mestu nije navedeno službeno svojstvo i ime tog lica, kao potpisnika rešenja, a takođe ni u samom uvodu ovog rešenja protivno odredbi čl. 197. istog zakona nije naveden ni propis ili broj i datum samog pismenog ovlašćenja na osnovu koga je to lice prethodno bilo ovlašćeno od ministra da u njegovo ime može donositi takva rešenja.

Zbog svega navedenog, nadležni organ će u ponovnom postupku otkloniti sve prethodno navedene propuste na koje mu je ukazano ovom presudom i doneti novo na zakonu zasnovano rešenje, pri čemu je vezan pravnim shvatanjem i primedbama ovog suda u pogledu postupka iz iste presude na osnovu čl. 61. Zakona o upravnim sporovima.

Sa iznetih razloga, nalazeći da su osnovani navodi tužbe da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je na osnovu čl. 41. st. 2. u vezi čl. 38. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) rešio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 22.6.2006. godine, U. 5039/05

Zapisničar, Predsednik veća - sudija,

Goran Josifov, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK